

Сега Дора ме остави да я чакам в кафенето, а тя отиде у фризьор. Аз реших да не стоя празна, а да ти пиша в това време. Ти навярно си се върнал вече в София – освежен, бо-дър от почивката. – Преди моето, ще получиш едно писмо от Дора. – Тя ти писала да ме обади, че не съм се грижела за себе си, и че съм била много отслабнала. – Но ти да не се тревожиш и да не вярваш напълно на Дора. Нали си я знаеш, тя винаги преувеличава, като разправя. – Завижда ми, че съм по-тънка от нея!

Снежина се готви вече за път. По цели дни ходиме на-последък с нея по магазините. И на нея, хем ѝ се връща в България, хем ѝ се свива сърцето, – мъчно ѝ е за Париж.

А, Ваньо, – така ли било! Вие с Дора купувате лозе, ще правите кооперация, а мене не ме смятате!..... И това било приятелство! – Или ще ме утешииш, че вие двамата като имате, все ще се намери едно кюшенце и за мене... – Ще ми турите една палатка на ваша почва – да се пека лятос на слънчице...

Хайде, много здраве – и целувам те топло -

Л[иза]

20.

Пощенска картичка. Панорамен изглед на Париж. Но-тър Дам:

Г-н Иван Бочев (адвокат)
Бул. Евлоги Георгиев No 102
Sofia
Bulgariè

Paris, 16. I. 1929

Честит имен ден. Всичко хубаво!

Е. Багряна

Саша Попова

Ваньо, честит имен ден – да сте ни живи и здрави, да ви се радваме.

Дора